

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Vites.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](#)

Vites.

Quasi cerebinthus extendi ramos meos, & gra-
mi mei honoris & gratia. Quasi viuis fru-
tificavi suavitatem odoris, & flores mei
fructus honoris & honestatis. Eccli 24. Ubi nota,
quod flores sint simul fructus; nam alias s̄apè
spes est in juventa florente, & fructus emanent.
Applicari hic textus potest Ecclesiae, ordini re-
ligioso, devotae familiæ, homini justo, qui
odore virtutis suæ ad omne honestum allicit,
gratiam vel benevolentiam omnium sibi con-
cilians, & venenatum procul pellens peccatum,
non secus ac florens vinea odore suo serpentes,
& venenata quævis pellit animalia. Deus vir-
tuum convertere, resifice de calo, & vide, &
vista vineam iſtam, & perfice eam, quam plan-
tavit dextera tua. Ps. 79. Digna Oratio pro su-
periore patre familias pro suis domesticis. Item
vincis & bonis ad domum pertinentibus. De
vinea Sodomorum uiræ eorum, & de suburbanis
Gomorrha uiva eorum, uva fœlis & botri amarissi-
mi. Deut. 32. Hoc damnatis, doctrinæ hære-
ticæ incastæ, seductrici societati, venereas ob-
lestantiones, quæ sub fine mordent quærenti-
bus applicari potest. *Hæc erunt in medio terræ,*
in medio populorum [v. g. in extremo die judicii,
dum paucitas salvatorum respectu damnatorum
apparebit] quomodo si pauca olivæ, que reman-
serunt, excutiantur ex olea, & racemi cum fue-
rit finita vindemia. Hi levabant vocem suam,
atque

408 *Pars secunda de elevatione
arque laudabunt, cum glorificatus fuerit Dominus.*
Is. 24. Ascendens judicato toto humano ge-
nere cum electis suis in cælos. Nec dubium,
quin pauci respectivè salvandi sint respectu gen-
tilium Paganorum, Hæreticorum etiam ex sup-
posito, quod plures verâ imbuti fide salvandi
quam damnandi sint. Sustinere hoc de Catho-
licis volentes talem ineunt calculum. Plures
v. g. ex mille hodie natis moriuntur, antequam
ad virilem ætatem perveniant. Ex his iterum
plures in infântia, pueritia & ætate tali, in qua
malitia needum radices egit, & peccatum ex
fragilitate vel seductione commissum dolorosâ
statim Confessione expellitur. In pericolosis illis
annis v. g. à 16to ad trigesimum multi evadunt
pericula peccatorum per ingressum in religio-
nem, vel piorum parentum, optimorum Con-
fessorum instructiones. Plurimi ex virtutis &
senibus frequentant Sacra menta, extremis mu-
niuntur. Ergo de milie Catholicis, & sic com-
putando ulterius prudens est præsumptio, quod
plures salventur quam damnentur. Ego id ve-
rum esse opto ex animo. Hoc doleo, quod si-
cuit tempore Lutheri ignorantia maximè in causa
fuit prædominantia hæretis. Ita modò in orbe
docto sit, nescio quis indifferentissimus, ut
nec multum terrere nec delectare videantur æ-
ternæ veritates, proles magis ac olim educen-
tur ad vanitatem, & quasi dormiant, qui vel
maximè vigilare vi officii deberent, dum publi-
ca scandala in omniam oculos incurunt, vel
unicè salvifica fides magis ampliari, illustra-
posset

posset, honorique divino magis consuli. Quan-
do Ministri Catholicorum Principum dicunt
non esse de tempore. Judic. 9. Vide pulchrum
apologum Jonathæ filii Gedeonis ad viros Si-
chem, qui jugulatis super unum lapidem 70.
Gedeonis filiis Abilemechum ex pellice natum
sibi in Regem elegerant. Apologus est de ar-
boribus Regem sibi eligere volentibus. Oliva,
ficus, vitis, arbores omnium præstantissimæ ac
fecundissimæ designant homines imperio omni
ex parte dignos, qui id tamen ex studio propriæ
salutis & majoris perfectionis contemnunt.
Rhamnus, qui vix lignum est, & spinis exili-
bus & pungentibus constat, significat ad impe-
rium ineptos, sed plenos superbâ ac sævitie ty-
rannos. Qui cùm nil nôrint nisi pungere, af-
fligere subditos, simulant tamen se velle suâ
umbrâ eos protegere ac refocillare. Quòd si
quis vel tantillum contra mutiat, subito flum-
mas jaculantur & ignes etiam in cedros Libani,
id est, optimos ac nobilissimos quosqne. Ple-
rumque tamen contingit, ut Tyranni eodem,
quod in suos excitant, incendio etiam ipsi af-
fleuntur & pereant. Nam nullum violentum
perpetuum; & virgam, quâ Deus utitur ad ca-
stiganda scelera nostra, postmodum in ignem
conjicit & quidem avernalem. Interim qui ha-
bent jus eligendi Abbatem, Principem, Regen-
tem, sive ecclesiasticum sive lœcularem, debe-
tent diligenter attendere. Cujus arboris qua-
litates publico vel profuturas vel nocituras in
hoc illoce candidato reperiant. Non bibam amo-
S do

410 *Pars secunda de elevatione
do de genimine vitis.* Matth. 26. v. 29. Sic Christus vocabat partim species vini consecrati adhuc reliquas, nam etiam haec revera natæ erant ex vite, partim vinum omne profanum, quod in mensa vel hydriis supererat. *Donec illud novum* [id est novi & alterius generis] *bibam in regno Patriis mei.* Ubi scilicet juxta Ps. 35. Inebriabitur continuo ab ubertate deliciarum domus Dei & torrente perpetua voluptatis.

Quæres quomodo verum sit Christum post cœnam ultimam non amplius de vite bibisse, cùm post resurrectionem ante ascensionem in cælum comedenter adhuc, & biberit vinum naturalis cum Apostolis. R. Non bibit id consueto & ordinario modo, scilicet ad servendum necessitati naturæ, quo solo modo negabat deinceps se bibiturum. *Vineam meam non custodivi.* Cant. 1. Aliorum saluti cooperans, me ipsum & spiritualia negligens. Per agrum hominis pigri transivi, & per vineam viri stulti, & ecce totum repleverant urticæ, & operuerunt superficiem ejus spinæ, & maceria lapidum destructa erat. Prov. 24. Applica in sensu moralis animæ, cœnobio à perfectione, regularum observantia aberranti. *Conduxit operarios in vineam suam.* Matth. 20. Cælestis Pater familias à quatuor mundi ætatibus. *Quid debui ultra facere vineæ, & non feci ei? an quod expectavi, ut faceret uvas, & fecit labruscas.* Is. 5. Et nunc ostendam vobis, quid ego faciam vineam (populo electo, Christiano religioso) Auferam sepem ejus (gratias, quibus eum munivi) erit in conculca:

culationem (hostium animæ) & ascendit vepres & spinae. Ibid. peccatorum & malorum habituum. *Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum. Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmes, & arcescet, & colligent eum, & in ignem mittent.* Joan. 15. Ubi benè nota, palmiti aut viti potius comparari homines ad salutem animarum, & perfectionem Evangelicam vocatos, quam aliis arboribus. Quia vitis ratione fructus cæteris arboribus est nobilior. Benè autem præterea advertit Aug. partes aliarum arborum abscissas non semper comburi. Quia ad alia v. g. asperges, stipites, varia domuum fulcimenta vel ornamenta applicari possunt; palmites autem à vite abscisos ad nullum alium usum aptos destinari statim igni. & hinc sæpè ad minus perfectum statum vocati ab eoque se separantes mitiùs tractantur à Deo. Severius autem punientur ex perfectiori statu in scelera lapsi, & per ea à Deo & religione se separantes. Avertat tale infortunium Deus à dimissis è Societate JESU, & te, si in ea es, conservet. Cæterum in to Societas JESU hoc invenis anagramma: *Vitiosa seces.* Quòd vigilantis & impigri Vinitoris est. Dices, non omnes abscisos palmites comburi, sed etiam eorum aliquos terræ inseri, & ex iis succrescere novas paulatim vites. R. Verum id esse de aliquibus vitibus in sensu physico, & etiam morali respectu illorum, qui tūm ad sacerdotium redunt, tūm aliam amplectuntur religionem. Imò ex dimisso à religione, quæ & infetiora &

412 *Pars secunda de elevatione
altiora studia, sublimioresque scientias profi-
tetur, etiam scholæ piae oriri possunt. Sed
consideranda est in utroque sensu & physico &
moralı causa, modus, &c. abscissionis palmi-
tum à vite.*

Frumenta.

Nisi granum frumenti cadens mortuum fuerit,
ipsum folium manet. Si autem mortuum fu-
erit, mulum fructum adfert. Joan. 12. Scilicet
Christus pro nobis mortuus, & quilibet sibi ac
mundo moriens. Cum crevisset herba, & fra-
ctum fecisset, apparuerunt & zizania [errorum
infidei, malorum morum] inimicus homi
(Diabolus cum suis emissariis) hoc fecit. Sinit
utraque crescere usque ad messem [bonos & ma-
los usque ad tempus mortis judicii] & tunc di-
cetur messoribus: Colligite primum zizania, &
alligate in fasciculos (hi varias peccatorum spe-
cies complectuntur) ad comburendum. Tri-
cunum autem (Electos) congregare in horreum
meum. Matth. 13. Cælum.

Herbe.

Homo exiguævi. Mane (in pueritia) sicut
herba transeat. Mane (in juventute) flo-
reat, & transeat (in virili ætate) Vespere (in
senectute) decidat, indureti & arefcat. Ps. 59.
Dies mei sicut umbra declivaverunt, & ego sicut
fœnum arui. Ps. 101. Væ vobis Plearisatis, quia
deci-